

Dansk

Engelsk

Fransk

Italiensk

Portugisisk

CSJOURNAL

Sankt Joseph Søstre Af Chambéry

Maj - Juni • År 2023 - nr. 3

GENERALRÅDET

OVERSIGT

SYNODAL VEJ TIL DANNELSE I ORDENSLIVET

Sr. Elisa Fátima Zuanazzi CSJ

Generalrådet

Den synodale vej, som pave Frans har opfordret hele Kirken til at følge, er en inspiration fra Helligånden, der tjener Gudserfaringen og hjælper os til at tro og leve et liv baseret på Kristi liv midt i hverdagens krav. Synoden er et kald til os alle om at leve livet som et udtryk for enhed med Kristus i en kompleks og mangfoldig

verden. Derfor er det at gå ind i den synodale dynamik en invitation til at leve en kontinuerlig dannelsesrejse, der involverer alle dem, der lever et gudviet liv, såvel som nye deltagere, så de lidt efter lidt engagerer sig i en læringsproces, som er præget af integritet, gensidighed, pædagogik og deltagelse og gør enhedens karisme synlig for

GENERALRÅDET

Synodal vej til dannelse i ordenslivet

FORSIDE

JPIC

Pachmarhi: "Naturen gør Gud synlig"

3

Pakistan: "Et træ - et liv": en revolutionær bevægelse

4

PROVINS/REGION/MISSION

Norge: Engagement i FN's plastiktraktat

6

Brasilien: 120 års historie

8

Italien: Taknemlighed over mødet med "min tilslørede søstre"

10

Nye Helgener

11

Pachmarhi: Fejring af løfter i det nordøstlige Indien

12

Brasilien: Drømme og virkelighed

14

verden.

Synodens tema: "For en synodal kirke, der er fællesskab, deltagelse og mission", opfylder det, vi sigter mod at opbygge i den dannelsesmæssige proces. På denne synodale vej ses alle livets stadier virkeliggjort i et kommunitet, som er i konstant udvikling, og som findes i fordybelsens dynamiske proces. Det kan virke nyt for os, men enhedens karisme, som P. Médaille har givet os, er præget af synodalitet, som leves i et apostolisk fællesskab. Synodalitet er en gave fra Gud, som får os til at påtage os ansvaret for sammen at følge Jesus Kristus og vidne om "Fader, at alle må være ét".

Evangelierne viser os, at Jesus underviste sine disciple synodalt. Jesus tager sig tid til at observere virkeligheden, han møder Faderen i bøn og accepterer hans vilje. Jesus tager sig tid til at lytte, gå i

dialog, undervise og træffe beslutninger - og på den måde uddanne disciple, som virker missionariske. Det synodale liv, som Jesus lever med sine tilhængere, motiverer os, glæder os og lader os spørge: Har jeg tid til at være sammen med Jesus og lytte til ham? Har jeg tid til at være stille og lytte til mine brødres og søstres indre stemmer og skrig? Har jeg tid til at lytte til de mennesker, der er tæt på mig? Har jeg tid til at værdsætte de fantastiske ting, som Moder Jord har skabt og giver os med generøsitet og skønhed?

Vi har en tendens til at tale meget og lytte lidt. Den synodale proces i kommunitetet opstår, når vi er villige til at praktisere opmærksom og empatisk lytning i en holdning af deltagelse, respekt og barmhjertighed.

Denne refleksion

over den synodale vej i uddannelsen fik mig til at tænke på, hvor meget vi er kaldet til at være gudviede kvinder i verden. Med dette kan vi også spørge os selv: Hvor meget af den synodale proces lever vi i vores kommuniteter, i vores forskellige apostolater, med dem under uddannelse, som vi ledsager, og som lever sammen med os i vores kommuniteter?

For at leve en radikal efterfølgelse af Jesu Kristi person kræver ethvert nyt medlem en uddannelse, hvor personen føler sig som en medspiller i sin egen menneskelige, åndelige og integrerede modning i et missionarisk fællesskab. En personlig dannelse inkluderer vores forskelligheder, hvor alle medlemmer af fællesskabet er inkluderet og er subjekter i denne synodale dannelsesproces.

“NATUREN GØR GUD SYNLIG”

Sr. Matilda Khakha CSJ

Pachmarhi-provinsen

Gud skabte verden og alt, hvad der er i den og fandt, at det var godt. Naturmystik er oplevelsen af at være i en nådig verden, et guddommeligt værk, som Gud fandt “meget godt” på skabelsestidspunktet. Vi ser Gud i naturen, og oplevelsen af den skaber fred, lyksalighed og glæde i vores liv. Vi mennesker er medskabere sammen med Gud.

22 Søstre fra de fire Provinser oplevede Gud synligt i naturen under Laudato Si-retræten ledet af P. Prasad Kuzhively (Steyler-missionær) fra den 1. til den 6. maj 2023 i Moderhuset i Pachmarhi i Indien. Retræten hjalp deltagerne til at få en direkte bevidsthed om Guds nærvær i og omkring stedet.

Under retræten holdt vi messe udendørs i naturen. At lytte til forskellige lyde i naturen gav os mulighed for

at høre Guds stemme tale til os. Vi var i stand til at føle os ét med skaberværket, som er Guds velsignelse manifesteret for os. Prædikanten delte en oplevelse om hibiscusblomsten. Hibiscusblomsten gør sin pligt ved at blomstre, sprede sin duft og give andre mulighed for at opleve Guds nærvær i naturen. Allerede næste dag, når den er tør, falder den uselvsk ned. Vores liv skal også være

det samme, arbejde og være uselvsk uden at søge noget til gengæld.

Bhagavad Geeta fortæller os det: “Du har ret til at udføre din foreskrevne pligt, men du har ikke ret til frugterne af dine handlinger. Anse aldrig dig selv for at være årsagen til resultatet af dine aktiviteter og vær heller ikke knyttet til handlingen.”

Læsning og meditation

Søstre og retrætelederen planter et træ

Fejring af eukaristien i naturen

over encyklikaen Laudato Si inviterede os til en oplevelse af Guds nærhed og uovertrufne kærlighed til os og udfordrede os til at opdage Gud i hele skaberværket. Vi sluttede vores retræte med at plante et træ og afgive et løfte om at skabe opmærksomhed og fremme handling for at gøre jorden og det menneskelige samfund til det, det er skabt til at være.

”ET TRÆ - ET LIV”: EN REVOLUTIONÆR BEVÆGELSE

Sr. Flonia Hafeez CSJ

Pakistan

Azam Bahrami, der taler på vegne af en gruppe miljøaktivister og forskere fra Iran og Italien, har igangsat en markant kampagne for at øge opmærksomheden på ofre for den iranske revolution i 2022: at plante 500 træer forskellige steder i Italien eller i andre lande for at ære ofre for evigt. Kampagnen “Et træ - et liv” gennemføres i samarbejde med

en gruppe iranske og italienske miljøaktivister og støtter i begyndelsen af 2023.

Til ære for de iranske ofre samarbejder Sankt Joseph Søstrene af Chambéry på tværs af alle vores Provinser, Regioner og Missioner om at være en del af kampagnen “Et træ - et liv”. Det er sr. Maria Giovanna Titone fra Italien, som er kontaktperson for JPIC-kommissionen, der har

foreslået det.

Vi har inviteret alle Søstre til at deltage i at skabe opmærksomhed blandt medvandrere, unge, studerende og i sognene. Som JPIC-kontaktperson fra Regionen i Pakistan arbejder jeg sammen med JPIC-kommissionen og Søstrene her for at opnå dette. I den pakistanske Region har de to grupper af Søstre i Lahore

Søstre bærer navnet på et iransk offer

Studerende ærer de iranske ofre

- kommuniteterne Masson Road og Don Bosco - begge gennemført aktiviteter med bøn.

Den 2. maj 2023 plantede medvandrere, unge og medarbejdere ét træ for hvert af de 12 ofre, som alle var under 40 år. Derudover blev der den 3. maj 2023 arrangeret en begivenhed med eleverne på Don Bosco-gymnasiet i Lahore for at skabe opmærksomhed blandt eleverne og være en stemme for de stemmeløse. Rektor, lærere, personale og elever deltog i aktiviteterne ved at plante træer for hvert offer i Iran. Denne kampagne har til formål at blive en stemme for retfærdighed, ære og støtte de familier, der er berørt af disse tragedier.

Den 4. maj 2023 gennemførte gymnasiet i Multan med vejledning fra

Sankt Joseph Søstrene en solidaritetsbøn til minde om de uskyldige ofre i Iran. Eleverne var ivrige efter at lave plakater med slogans for at tage et standpunkt mod uretfærdighed. Der blev holdt en stille stund for ofrene, og der blev også bedt for deres familier i troen på, at historien skabes af mennesker gennem deres dedikation til sandheden.

Vi har lavet korte videoklip og billeder som en del af vores aktiviteter. Disse visuelle hjælpemidler har til formål at skabe opmærksomhed og opfordre folk til at være solidariske med de iranske ofre og deres familier. De korte videoklip skildrer ofrenes historier og den indvirkning, som deres død har haft på deres kære. De fremhæver også behovet for retfærdighed og støtte til dem, der har lidt.

Ud over videoerne har vi også lavet billeder, der portrætterer ofrene og de træer, vi har plantet til ære for dem. Disse billeder tjener som en påmindelse om de liv, der er gået tabt, og vigtigheden af at gøre noget for at forhindre sådanne tragedier i fremtiden. Vi håber, at vi gennem disse visuelle hjælpemidler kan inspirere andre til at slutte sig til os i vores bestræbelser på at blive en stemme for retfærdighed og støtte til de iranske ofre.

Regionen i Pakistan har plantet 12 træer til kærligt minde om disse helgener i vores tid. Må vores stemmer, kampe og solidaritet med ofrene skabe den forandring, der er nødvendig for at respektere menneskeheden og opnå lighed.

ENGAGEMENT I FN'S PLASTIKTRAKTAT

Helga Haass- Männle & Patty Johnson CSJ

Norge

Plastikforurening udgør en verdensomspændende krise med konsekvenser for økosystemer, biodiversitet, klima og menneskers sundhed. Uden nye og effektive kontrolforanstaltninger vil produktionen af plastik blive fordoblet på 20 år, og plastikaffald, der ligger ude i havene, forventes at blive tredoblet inden 2040.

CSJ/SSJ

Kongregationernes Organisation ved FN deltog i FN's anden mellemstatslige forhandlingskomité (INC-2) om plastikforurening i Paris fra den 29. maj til den 2. juni. Vi var repræsenteret af Helga Haass-Männle, ph.d. i kemi og medvandrer, som bor i Norge, og sr. Jeannette Londadjim fra Sankt Joseph Institutet, som bor i Paris. Mere end 150 lande og mange organisationer med interesser i plastikproduktion,

Helga (nr. 2 fra venstre) med en gruppe fra IPEN, der er fortalere for at fjerne giftige kemikalier i plastik

håndtering af plastikaffald eller bekæmpelse af plastikforurening var til stede. Målet med INC-processen er at etablere et "juridisk bindende instrument", en traktat, der skal forpligte alle lande til effektivt at stoppe plastikforurening. Håbet for INC-2, der er det andet møde i en række på fem møder, som afholdes i perioden oktober 2022-oktober 2024, var at gå derfra med et mandat

til at skabe et arbejdsudkast, der kan forhandles grundigt på fremtidige møder. Dette mål blev nået om end med store vanskeligheder.

INC-2 fik en langsom start, og deltagerne brugte tre ud af fem dage på at komme med udtalelser om forretningsordenen - især om reglerne for konsensusbeslutninger. Effektive traktater som

Minamata-konventionen (om kviksølv fra 2013) var baseret på afstemning (2/3 flertal). Nogle få lande støtter 100% konsensus, hvilket vil gøre det muligt for dem bedre at beskytte deres økonomier mod konsekvenserne af ændringer i håndteringen af plastikforurening.

CSJ/SSJ

Kongregationernes Organisation ved FN har status som NGO – det vil sige, den arbejder uafhængigt af nationale myndigheder – giver den ret til at indsende vidnesbyrd. Følgende blev indsendt: “Som katolske Søstre har vi i årtier anvendt konsensus-beslutningstagning som vores metode til fælles ledelse. Vores erfaring er, at vi gennem dømmekraft og ved at lytte til alle stemmer er i stand til at træffe valg for det fælles bedste. Vi roser INC for at bruge denne metode, da accepten af de trufne beslutninger er afgørende for en vellykket implementering af traktaten... Vi anerkender, at konsensus mellem 100% af medlemslandene ikke altid er mulig. Ved at give mulighed for, at et spørgsmål kan afgøres med to tredjedels flertal, efter at alle bestræbelser på at opnå konsensus er udtømt, beskyttes mindretallets rettigheder, incitamentene til kompromis sikres, og INC kan bevæge sig i retning af det fælles bedste”.

Som NGO støttede vi kraftigt flere mål, herunder

Vores CSJ-deltagere (til højre: Helga Maass-Maenle og til venstre: sr. Jeanette Londjajim fra Sankt Joseph Institutet) sammen med to deltagere fra Østrig.

behovet for hurtigt at skifte til en cirkulær økonomi for plastik, hvor producenterne er ansvarlige for at sikre miljømæssig forsvarlig praksis på hvert trin i plastikkens livscyklus og prioritere eliminering af engangsplastik og tilsætning af skadelige klasser af kemikalier og polymerer til al plastik.

Denne dagsorden er meget i overensstemmelse med målene for de lande, der er meget ambitiøse - såkaldte 'High Ambition Coalition'-lande - der har slået sig sammen for at presse andre lande til at sigte højere, når de forsøger at løse problemet med plastikforurening. Disse lande omfatter de 26 EU-lande (som taler med én stemme), Norge og Rwanda (med ledende roller i koalitionen), Japan, Canada, Mexico, Australien og andre. Vigtige globale spillere som

USA, Indien, Kina, Brasilien og Saudi-Arabien kunne i løbet af de første tre dage af mødet identificeres som modstandere af meget ambitiøse målsætninger.

Ikke desto mindre var verdens øjne rettet mod denne konference, og det vidste de delegerede. Vores repræsentanter ved mødet var imponerede over den respekt og det åbne sind, hvormed de delegerede talte til hinanden. Og de var dybt taknemmelige for, at FN så de enorme konsekvenser af plastikforurening for vores smukke planet og pressede verdens lande til at arbejde på effektive løsninger. Helga bemærkede: “Mine øjne er virkelig blevet åbnet for dette globale problem, og jeg håber, at INC bliver en stor succes!”

120 ÅRS HISTORIE

Sr. Adelide Canci CSJ

Brasilien

“Gå ud i alverden og prædik evangeliet for hele skabningen” (Markus-evangeliet 16,15)

Med udgangspunkt i dette bibelske budskab blev fire Sankt Joseph Søstre af Chambéry sendt fra Moutiers i Frankrig til Garibaldi i Brasilien den 16. november 1898. De blev sendt afsted fra kapellet i klosteret i Moutiers. De ankom til Garibaldi den 23. december 1898. Den 3. maj 1903 - efter en syv dages rejse på hesteryg - ankom seks Søstre til Vacaria for at påbegynde den fjerde grundlæggelse i Rio Grande do Sul på bare seks år. Missionen for dette nye kommunitet var at bygge en skole, der skulle forberede “unge piger og kvinder til at blive fremragende husmødre ved siden af at lære dem at læse og skrive”.

Fejringen af 120-året for Sankt Joseph Søstrenes ankomst til Vacaria var en udfordring for os, fordi vi var måtte gøre omverdenen opmærksom på den. Derfor besluttede vi at oprette en Facebook-side, hvor alle, der havde gået på skolen eller var

støtter i øvrigt, kunne lægge billeder, kommentarer eller minder om vigtige øjeblikke fra deres oplevelser med Søstrene på Sankt Josephs skole op.

Det var en måde at genfortælle den hundrede år gamle skoles historie på på en kreativ måde. Det er en historie, der tiltrækker opmærksomhed og opfordrer folk i alle generationer til at

fortælle historien om Sankt Josephs skole gennem deres oplevelser.

Vi kan sige, at Sankt Joseph Søstrenes mission her i Vacaria fra begyndelsen var tosidet: uddannelse og sundhedspleje. Den 4. maj fejrede vi således 88-års fødselsdag for hospitalet kaldet “Vor Frue af Oliventræet”. Hospitalets fødsel fandt sted

Gruppe af medarbejdere med Sr. Adelide (nr. 5 fra venstre), der reflekterer over de 120 år i Vacaria og hospitalets 88 års fødselsdag

Maleri af søstrenes ankomst til Vacaria

i et tidligere herberg, der var bygget af Søstrene, og opgivet i 1935, så det kunne blive til hospital.

Hospitalets mission har altid prioriteret sundhedspleje og forebyggelse. Det er ikke nok kun at arbejde med helbredende sundhedspleje; det er vigtigt også at gøre folk opmærksomme på forebyggende indsatser.

I forbindelse med fejringen af hospitalets 88-års fødselsdag blev der gennemført en oplysningskampagne om behandling af denguefeber foran hospitalet for at vise institutionens engagement i omverdenen. I samarbejde med den kommunale sundhedsafdeling uddelte hospitalet

gennem miljøopsynet undervisningsmateriale og forklarede vigtigheden af at forebygge og passe på miljøet.

Desuden uddelte hospitalet crotolaria-frø, en plante, der tiltrækker guldsmede, som er rovdyr i forhold til denguefebermyg og gul febermyg, og den er det vigtigste våben mod spredningen af disse sygdomme. Dette initiativ tiltrak mange besøgende, der var interesserede i at bekæmpe denguefeber, og det bidrog til sundheden i lokalsamfundet. Derudover blev det slået op på hospitalets Facebook-side. Vi gav også 88 medarbejdere mulighed for at optage deres beskeder, hvor de udtrykte deres kærlighed til

institutionen. Hver dag blev der lagt en ny besked op.

For at fuldende festlighederne stod vi den 3. maj for et program, der blev live-streamet og sendt live på lokalradioen i samarbejde med medarbejdere, der havde arbejdet længe på hospitalet. Vi afsluttede begivenheden med en eukaristisk fejring.

Sankt Joseph Søstrene er fortsat en del af missionen og har - selvom de er til stede i et reduceret antal - fortsat engagement i befolkningen i denne region, hvor uddannelse og sundhedspleje stadig er de afgørende faktorer i opbygningen af et retfærdigt samfund med værdighed for alle.

TAKNEMLIGHED OVER MØDET MED “MIN TILSLØREDE SØSTRE”

Sr. Marirosa Orlando CSJ

Italien

“Det var en berigende oplevelse, især på grund af de menneskelige relationer: vi delte noget af vores liv.” Dette var den sidste sætning skrevet på tavlen til mine elever, som alle var kommet og var noget overraskede over, at jeg selv den sidste dag ville undervise. De var kommet med pakker

og kager til en fælles fest og havde med et medskyldigt smil fortalt mig, at de hverken havde medbragt notesbog eller kuglepen. I dag den 6. juni sagde vi farvel og fejrede det med marokkansk te og traditionelle søde sager.

Men det var ikke muligt at gå direkte til festen uden en evaluering, der kom fra hjertet.

Og det hele var på italiensk; ingen forsøgte at snige ord på arabisk ind. Det var kvinder fra forskellige kulturer, der takkede hinanden, hvilket understregede, hvor meget og hvorfor vores møde to gange om ugen var en nyttig og konstruktiv oplevelse.

Projektet “Avanceret italiensk” blev foreslået mig

Sr. Marirosa Orlando fejrer den sidste dag med sine elever

af "Organisationen Speranza (Håb)", hvor sr. Fatima og sr. Refaella arbejder på fuld tid. Organisationen, der ligger kun få meter fra kommunitetet "Jesus Arbejderen" i udkanten af Torino, er velkendt og har en lang historie. Sr. Fatima og flere frivillige leder den med engagement og tilbyder en bred vifte af tilbud til immigranter; især dem der lige er ankommet til Italien, og har netværk med andre organisationer, der er dedikeret til det samme slags arbejde og ofte har kontakt til byen Torino.

I januar 2023 tilbød vi undervisning i italiensk både læsning og skrivning på basalt niveau samt niveau 1 og 2 og tilpassede udbuddet efter behovet. For det meste var det kvinder, og derfor kom de om morgenen, når der var mindre

brug for dem i familien. De kom hovedsageligt fra Marokko, Ægypten, Tunesien, Nigeria og nogle kom fra østen. De havde brug for at kunne udtrykke sig, forstå sproget samt at lære at læse og skrive det. I år er der også en stor gruppe peruanere.

Den gruppe, jeg fik tildelt, var niveau 2 og bestod af kvinder, der havde et rimeligt kendskab til italiensk, men som kun kunne læse trykte ord og skrive med store vanskeligheder. Så vi skrev altid sætninger med håndskrift, og de blev gradvist mere komplekse. Sætninger, der ville være nyttige for dem i dagligdagen. De kæmpede også med deres børns skolegang og havde brug for at kunne læse meddelelser fra skolen. Og de skulle være i stand til at forstå samtaler

på offentlige kontorer og hospitaler.

Jeg hilste på dem som "mine tilslørede søstre" og dykkede ned i den kvindelige muslimske kultur, kvinder, der er ærefulde og fredelige efter Koranen og med de samme familieproblemer som vores. De står også med udfordringen ved at leve med en helt utilstrækkelig økonomi og modet til at opdrage deres børn med styrke og omsorg, og den tålmodighed, som dette uundgåeligt kræver i dag. Jeg er Gud taknemmelig for denne erfaring, som jeg håber at kunne fortsætte, og som har rørt mig dybt. Det har åbnet horisonter, som tidligere havde været på afstand, og jeg lærte en rig menneskelighed at kende, som fortsat engagerer mig.

NYE HELGENER

Sr. Jeanne Bornard	79	Frankrig-Belg	18.04.2023
Sr. Paula Anna	91	Danmark	28.04.2023
Sr. Verginia Lucia Ansolin	98	Brasilien	07.05.2023
Sr. Olga Maria Kopacheski	89	Brasilien	17.05.2023
Sr. Martha Flores Valiera	95	Brasilien	20.05.2023
Sr. Dennis Marie Sullivan	97	USA	18.03.2023
Sr. Margarida Da Sao Jose	83	Brasilien	31.05.2023
Sr. Luiza Helena	89	Brasilien	11.06.2023
Sr. Maria Enilda	98	Brasilien	27.06.2023

FEJRING AF LØFTER I DET NORDØSTLIGE INDIEN

Sr. Navya Neelamvilail CSJ

Pachmarhi -provinsen

Den 20. maj 2023 aflagde sr. Shalestina Nongrum sine evige løfter i Mawkynrew i delstaten Meghalaya i det nordøstlige Indien, der ligger to dages rejse med tog fra Moderhuset i Madhya Pradesh. Pachmarhi-provinsen har været til stede der siden 2011 for at svare på befolkningens behov. Her lever 1/3 under fattigdomsgrænsen, og 3/4 er kristne i et land, hvor de kristne kun udgør 2% af befolkningen.

Navya: Shalestina, du er det første kald til vores Kongregation i delstaten Meghalaya. Fortæl mig lidt om din kaldshistorie.

Shalestina: Jeg tror, jeg har været kaldet af Gud lige fra begyndelsen. Jeg plejede altid at sige, at jeg ville være nonne. Da jeg nåede 10. klasse, overtog Sankt Joseph Søstrene kostskolen. Deres måde at leve på inspirerede mig, især sr. Rita, sr. Sandhya og sr. Teresa. Sr. Sandhya var altid sammen med os og delte ud af sine erfaringer. Det vækkede

ønsket i mig om at slutte mig til Sankt Joseph Søstrene af Chambéry.

Navya: Havde du nogen vanskeligheder ved eller frygt for at slutte dig til en Kongregation, der lå langt væk i en anden delstat?

Shalestina: Min første frygt var, at jeg ikke ville kunne se eller møde mine forældre, hvis jeg rejste langt væk. Min familie spurgte mig, hvorfor jeg ville rejse så langt væk. Da jeg

havde en stærk længsel efter blive en del af det, var jeg ikke ked af det.

Navya: Jeg ved, at alle Søstrene i den nordøstlige del af Indien vælger at gå i dragt. Hvordan reagerede folk på, at du gik med sari, da du havde din tjeneste i Meghalaya?

Shalestina: Generelt foretrækker folk en religiøs dragt, men jeg følte, at de accepterede, at jeg gik med sari. Især min mor virkede

Sr. Shalestina aflægger sine evige løfter

Familie og venner af Sr. Shalestina samlet til fejring

meget glad for at se mig i en sari. Kun mine tanter var imod det.

Navya: Vores Søstre har været der i omkring 12 år nu. Hvordan ser folk på Sankt Joseph Søstrenes tilstedeværelse der?

Shalestina: Folk er meget glade for Søstrenes arbejde. De arbejder i skolen og tager ud til landsbyerne hver søndag til messe og pastorale

besøg. Søstre tilbyder også lægehjælp på deres apotek, som er den eneste lægeklinik i området. Søstre er gæstfrie, imødekommende og tilgængelige, og de forsøger endda at kommunikere på vores eget sprog khasi, som er et fremmedsprog for dem. Alt dette giver et indtryk af, at de bekymrer sig for folk.

Navya: Dine evige løfter aflagde du i dit eget sogn. Vi

holder den normalt i vores Moderhus i Pachmarhi. Hvad var din oplevelse?

Shalestina:- Jeg var meget glad for og føler mig privilegeret over at have aflagt løfter i Mawkynrew - mit eget sogn. Det var en dag med velsignelser og nådefyldte øjeblikke, hvor jeg sagde mit totale "ja" til Gud. Min familie og folk var meget glade for at være til stede ved ceremonien. Mange piger var også til stede - især fra kostskolen - og jeg føler, at Gud måske har inspireret nogle til at følge Ham. "Før jeg dannede dig i moders liv, kendte jeg dig, før du kom ud af moders skød, helligede jeg dig; jeg gjorde dig til profet for folkene" (Jeremias Bog 1:5). Disse ord er meget levende for mig i dag.

DRØMME OG VIRKELIGHED

Sr. Vera Lúcia dos Santos CSJ

Brasilien

Den 9. maj 2023 fyldte "Sammenslutningen af Barmhjertige Kvinder fra børnehjemmet og skolen Sankt Vincent de Paul" i byen Lapa i delstaten Paraná 120 år, og "Foreningen for Mødre" fyldte 36 år. Mærkedagene for disse to foreninger blev fejret med en højtidelig messe og forfriskninger i institutionens mødelokale.

Under fejringen hyldede

og mindedes folk på forskellige måder "Sammenslutningen af Barmhjertige Kvinder fra børnehjemmet og skolen Sankt Vincent de Paul" og "Foreningen for Mødre". De understregede Sankt Joseph Søstrenes rolle i hele denne proces. Foreningens præsident Maria de Lourdes Hossmann understregede mange gange, at "alt det arbejde, foreningen har udført, ville ikke have været

muligt uden Sankt Joseph Søstrene, og det ville heller ikke være muligt at fortsætte det".

Det, der tiltrak sig opmærksomhed, ud over den vægt, der blev lagt på vores tilstedeværelse som Sankt Joseph Søstre, var, at en gruppe kvinder reagerede på de sociale behov i deres tid (1900-1906), hvor mange ældre mennesker og forældreløse børn var alene og fattige.

Søstre med en gruppe beboere på plejehjemmet

Søstre til stede ved fejringen af plejehjemmets og daginstitutionens 120-års jubilæum

Asylet begyndte på grund af en drøm, som Dona Eugênia havde. Hun var en kvinde fra byen, som tilhørte Bønnens Apostolat. Hun drømte, at en helgen bad hende om at bygge et asyl for forældreløse børn. Hun fortalte om sin drøm til P. Eriberto og sagde, at det var Sankt Vincent de Paul. Da hun ikke havde penge til at købe huset, begyndte hun at samle penge ind, og med disse midler lagde hun en udbetaling på et "gammelt hus, der var meget nedslidt og trængte til reparation".

Den nøjagtige dato for, hvornår arbejdet på børnehjemmet begyndte, kendes ikke. Ifølge Maria de Lourdes Hossmanns vidnesbyrd blev "Sammenslutningen af Barmhjertige Kvinder fra børnehjemmet og skolen Sankt Vincent de Paul" grundlagt

den 9. maj 1903 efter Dona Eugênicas drøm. Vi læser i Dona Eugênicas dagbog, at alt var meget svært i starten, men at situationen blev bedre med Søstrenes tilstedeværelse. Hun skriver: "Jeg kæmpede meget, men situationen ændrede sig til det bedre efter, at Søstrene kom".

Dona Eugênia og andre kvinder fra byen tog ansvaret på børnehjemmet, men de så, at de ikke ville være i stand til at klare opgaven alene. Indbyggerne i byen Lapa var involveret og støttede denne indsats, og der var aldrig mangel på donationer til vedligeholdelse. Men de var mødre, hustruer og husmødre og havde ikke meget tid til at tage sig af de ældre.

P. Lamartine Miranda tog derfor sammen med formanden for "Sammenslutningen af

Barmhjertige Kvinder fra børnehjemmet og skolen Sankt Vincent de Paul" hen for at tale med Sr. Léonie Blanchet (den daværende Provincialpriorinde i Paraná for Kongregationen af Sankt Joseph Søstre af Moutiers; sammenlægningen med Kongregationen af Chambéry fandt sted i 1953-1954) for at bede ordensfolk om at hjælpe dem på børnehjemmet i Lapa. Sr. Léonie tilkendegav, at Søstrene kunne hjælpe dem på betingelse af, at der også blev åbnet en pigeskole i byen. De accepterede opfordringen, og skolen blev etableret.

De første Søstre, der blev sendt til missionen, var sr. Calixta Duc og novicen Inêz Stella. Forholdene på det sted, hvor de boede, var meget dårlige. I årenes løb blev navnet "Asylet St. Vincent de Paul" ændret til "Sammenslutningen

Forældrelose børn på skolen i 1956

af Barmhjertige Kvinder fra børnehjemmet og skolen Sankt Vincent de Paul". De begyndte at modtage ældre kvinder og forældrelose børn, fattige piger og døtre af arbejdende mødre. Senere flyttede de til større omgivelser.

I løbet af mere end et århundrede år arbejdede mange Søstre i Lapa og dedikerede deres liv til denne mission. Deres tilstedeværelsen viste Guds kærlighed og vores karisme, der skaber enhed. De efterlod sig spor efter deres tilstedeværelse og bliver stadig husket og elsket af folk i området. Og så vidt vi ved, husker de skolen med nostalgi, de elsker børnehjemmet og skolen og befolkningen i Lapa. Missionen er ikke slut, den fortsætter!

PÅ GRUND AF UUNDGÅELIGE OMSTÆNDIGHEDER ER VI SENT UDE MED AT UDGIVE DENNE UDGAVE AF CSJOURNAL. VI UNDSKYLDE.

- Den internationale kommunikationskomite

REDAKTØR

Sr. Barbara Bozak
Sr. Eliana Aparecida dos Santos

GRAFISK DESIGN

Sr. Laveena D'Souza

OVERSÆTTELSE

Anette Jensen
Sr. Cristina Gavazzi
Sr. Margherita Corsino
Sr. Maria Elisabete Reis
Sr. Marie-Pierre Ruche
Sr. Preeti Hulas
Sr. Ivani Maria Gandini

DISTRIBUTION

Monica Bianchini
www.csjchambery.org

E - MAIL

icc@csjchambery.org